

Отъ дворянетѣ съ избирателни права се ползуваха всички достигнали двадесетъ и петъ годишна, възраст; тѣ всички се ползуваха съ равни права.

Колкото се отнася до третето съсловие и до селенитѣ на двадесетъ и петъ годишна възраст, вписани въ списъцитѣ на данакоплатцитѣ, тѣ трѣбваше да се събиратъ въ общински подготовителни събрания дѣто се намаляваха чрѣзъ послѣдователни избори до дѣто не останяха по двѣстѣ избиратели въ всѣка околия.

И тъй третето съсловие и долнето духовенство избираха прѣдставители чрѣзъ пълномощници; останалитѣ си избираха непосредствено.

Когато се организиратъ и тритѣ избирателни групи, тѣ държатъ едно тържественно засѣдание, обикновено въ най голѣмата черква, слѣдъ което, ако не се съгласятъ да извършятъ изборитѣ на едно мѣсто, всяка група се оттегля да извърши изборитѣ си отдѣлно.

Щомъ изборитѣ станатъ, събираше се *едно общо събрание отъ тритѣ съсловия*, подъ прѣдсѣдателството на околийския началникъ или на сенешала, за обявяване имената на депутатитѣ; послѣднитѣ даватъ клѣтва прѣдъ избирателитѣ си че ще изпълняватъ усърдно и добросъвѣстно пълномощията които имъ се ввѣриваха.

Въ първоначалнитѣ и подготовителни събрания гласоподаванието ставаше явно; окончателнитѣ избори ставаха по тайно гласоподавание.

Всички тия събрания се поканваха да изложатъ желанието си; всяко едно отъ тѣхъ прѣди да почне изборитѣ издаваше *записки* които съдържаха единъ видъ программы; въ време на разискванията по тѣхъ, кандидатитѣ можаха да бждатъ оцѣнени по личнитѣ си достоинства, по способноститѣ си, както и по убежденията си. Мнозина отъ кандидатитѣ въ дѣйствителностъ бѣха и сами редактори на запискитѣ които съдържаха программитѣ.